

17-metrinen tempurata tekee ihmeitä

Perusuimahalli muuttui hauskaksi kylpyläksi

Siinä seinät kaikuivat ja pärskeet loiskivat, kun hiihtolomaviikolla Kauniaisten uimahalli muuttui puuhakeskukseksi ja kylpyläksi: parikymmenmetrin tempurata houkutteli uimahalliin lomalaisia - niin lapsia kuin aikuisiakin.

Kelluva tempurata muutti Kauniaisten uimahallin hiihtolomaviikolla kylpyläksi, jossa viihtyivät niin aikuiset kuin lapsetkin.

TEKSTI Markku Vento, KUVAT Liisa Takala

KAUNIAISTEN uimahallia voi kuvailla suomalaiseksi perushalliksi: halli on rakennettu 1973 ja peruskorjattu 1999. Hallissa on 25-metrinen pääallas ja lapsille tarkoitettu 56 neliömetrin matalampi allas. Ulkoa löytyy lisäksi halkaisijaltaan 12-metrinen allas.

Halli rakennettiin siihen aikaan, kun uimahallissa oli tarkoitus pääasiassa uida - aluksi oppia uimisen jalo taito ja sitten kohottaa kuntoa ja taitoa kuntouinnan merkeissä. Nykyään halleihin liitetään monenlaisia aktiviteettejä, ja niistä onkin tullut enemmän tai vähemmän pienimuotoisia kylpylöitä.

Saksalaisen Wibit-yhtiön kelluva tempurata muuttaa koko

hallin. Vuokrattavana liikuteltava 17 metriä pitkä kokonaisuus saapui hiihtolomaviikolla Kauniaisiin, mutta jo edellisellä viikolla koulun käytävillä oli liikkunut huhuja, että Wibit on taas tulossa. -Ihan vaan sitä varten tänään tultiin tänne uimaan, kertoo 9-vuotias **Julia**. Isä **Harri Makkonen** polskutteli leikkialtaassa pikkusiskon aikana sillä aikaa, kun Julia pörräsi tempurataa päästä päähän.

-Mun ennätys on 30 sekuntia, Julia sanoo, katsoo suurikokoista seinällä olevaa sekuntikelloa ja pulahtaa taas altaaseen.

Legot inspiroivat moduulit

Wibit syntyi runsaat 20 vuotta sitten, kun jalkapalloilijat **Robert Cirjak** ja **Romann Rademacher**

tapasivat. He olivat nähneet amerikkalaisessa vesiturheilulehdessä vesitrampoliinin, jonka Euroopan maahantuojiksi he ryhtyivät.

Uusina maahantuojina he osallistuvat jättiläismäiseen Dusseldorfin vene- ja vesiturheilunäyttelyyn BOOT 1997, mutta heidän ainokainen trampoliininsa varastetaan. Miehet päättävät siirtyä kelluviin leikkipuistoihin ja kehittävät lego-systeemin inspiroimana moduulijärjestelmän, jossa tilaaja pystyy rakentamaan haluamistaan palasista haluamansa kokonaisuuden.

Tänään Wibit-laitteita on 75 maassa ympäri maailmaa - niin taivasalla meren, järven tai jokien uimarantojen äärelle, kuin myös uimahalleissa ja kylpylöissä.

Suomessa meren rannalla ei ole vielä yhtäkään, mutta sisävesillä

tempurata jo löytyy. Kunnallisissa uimahalleissa 17-metristä AquaTrack -kokonaisuutta on jo useita, samoin yksityisissä uimahalleissa ja kylpylöissä.

Wibitia maahantuova **Jari Roive** TGKlubbenista kertoo, että mahdollisesti jo tulevana kesänä Suomenkin merialueilta löytyy ulkoratoja.

Kunnat vuokraavat pariksi päiväksi

Kauniaisten uimahalli vuokrasi radan hiihtolomaviikon kahdeksi viimeiseksi päiväksi. Torstaiaamuna maahantuojan henkilökunta asensi radan paikoilleen: uimahallista otettiin käyttöön kolme laitinta rataa, jotta pystyttiin takaamaan 2-3 metrin turva-alue niin uima-altaan reunan kuin myös sisemmille kun-

Vuokrattava tempurata vei uimahallista kolme rataa. Kokoamiseen kului runsas tunti.

touimareille varatuille radoille.

Kuusi moduulia täytettiin kompressorilla ilmalla ja liitettiin toisiinsa ketjuksi. Molemmista päistä hökötyks kiinnitettiin altaan reunoihin joustavilla siteillä. Turvaetäisyydeksi pohjaan on määritelty 1,7 metriä, mutta Kauniaisissa altaan syvämpi pää on 3,8 metrin syvyydessä ja radan toinen pää on noin 2 metrin syvyydessä.

Radan pystyttämiseen kuluu noin puolitoista tuntia, samoin sen kokoon laittamiseen, joskin harjaantunut suoriutuu hommasta runsaassa tunnissa. Kasattuna tilaa kuluu rullakon verran. Joissakin halleissa, joihin Wibit on ostettu, rata ei ole esillä jatkuvasti, vaan väliaikoina uimahallin varastossa.

Wibit maksaa 750 euroa

päivältä. Jos sen haluaa ostaa, kokonaisuus maksaa 9000 euroa sisältäen kompressorin ja kiinnikkeet. Muutamissa maa-uimaloissa Wibitiä jo on.

Myös kuntayhteistyötä tehdään: Rauma osti yhteisen hävelin Euran ja Huittisten kanssa. Monin paikoin radan ilmestyminen uimahalliin on lisännyt kävijämäärää huomasti ja jopa kävijäennätyksistä on puhuttu.

Yläikärajaa ei ole

Tempurata oli kaikkien uimahallin asiakkaiden vapaassa käytössä. Minimivaatimuksena on se, että lapsen pitää osata uida. Yläikärajaa ei ole, vaan kerroksellinen ja teräsverkolla sisältä vahvistettu viisinkertainen kumi kestäää isonkin aikuisen painon.

Aluksi testiryhmämme isät hieman arastelivat junioreiden perässä radalle lähtemistä, mutta kerran kokeilun jälkeen radalla kirmasivat niin nuoret kuin vanhatkin.

Rata alkaa kelluvalla tasanteella, johon nouseaan vedestä, pienen kynnyksen auttamana. Märkänä tasainen ykköstaro on yllättävän liukas. Sitten seuraavana on kartiomainen altaan sunnassa pitkästiin oleva vuori, jonka yläreunassa on tartuntakahvat.

Kahvoista kiinni pitämällä edetään sivuttain - jos ei lipsahdeta jonkkaan - sik-sak-osuudelle, jossa voi tempuilla ylös ja alas: puolipyöreä ristikko sallii kiivetä yli, tai läpi tai pulahtaa veteen. Sitten edessä on kolme metriä pitkä ja kaksi leveä erikoisosuus, jossa putkilot menevät ristiin rastiin.

Loppuhiipennuksena on noin puoleentoista metriin kohoava vuori, josta sitten joko liu'utaan tai hypätään veteen.

Ja sama uudestaan. Monta kertaa.

Voidaan kiinnittää myös altaan pohjaan

Julian mielestä sivuttain etenevä pakottava osa oli vaikein, mutta loppunousu ja liukumineen alas on kaikkein parasta. **Valo**, 9 vuotta, oli jo kokenut konkari, sillä hän oli varustautunut uima-reiden suojalaseilla.

-Tää on ihan huippua! hän hihkaisee ja painuu taas kiipeilemään. Mukana seuraavat isoäidit huokaisevat vain kateellisina, että harmi kun tällaista ei ollut meidän nuoruudessamme.

Radan rakentamisessa on pyritty ottamaan kaikki turvallisuusnäkökohdat huomioon. Kiinnitysköydet ovat joustavaa materiaalia, mutta vaihtoehtona on myös radan kiinnittäminen painosäkeillä uimahallin pohjaan.

Moduulit on kiinnitetty toisiinsa jämaköillä hihnnoilla ja saumakohdat on peitetty kumimatoilla, jotta pieni - tai iso - jalka ei pääse tahtumaan.

-Sivuvuori on kyllä radan vaikein, siinä luiskahtaa helposti veteen, Julia kommentoi.

Uimavalvojilla ei radan suhteen ole pahaa sanottavaa.

-Silloin tällöin pitää muistuttaa, että radalla mennään vain yhteen suuntaan, muuten tulee yhteentörmäyksiä. Ja joskus on sen verran ruuhkaista, että pitää säännöstellä porukkaa: ruuhkautuminen saattaisi aiheuttaa vaaratilanteita, kertoo uimavalvoja **Janita Lappi**.

-Kyllä tämä antaa ison pienen muuten hiljaisten hiihto- ja syys-lomaviikkojen kävijämääriin, kertoo Kauniaisten liikuntapaikkapäällikkö **Sari Sarpaneva**.

-Meillä wibit tulee kahdeksi päiväksi niin syys- kuin talvilomaviikonkin ajaksi, Sarpaneva lupaa..

Mutta kuinka nopeasti 17

-Meillä on yksi vuokrattava rata, joka menee helposti pakettiautoon. Kasattuna se vie tilaa rullakon verran, kertoo Jyri Roive.

Tempuradan tulosta puhuttiin koulussa jo viikkoa ennen

metrin tempurata oikein suoriutuu?

- Minun tiedossani oleva ennätys on 16 sekuntia: eräs 15-vuotias

poika ponkaisi esteiden harjaa pitkin niiden yli, Jari Roive sanoo.

Julialla ja muilla riittää vielä haasteita tuleville vuosille... ▼

Uimavalvojat joutuvat välillä toimimaan liikennepoliiseina, ettei rata ruuhkaannu.

Ennen loppunousua pitää ylittää pitkin ja poikin olevien putkiloiden viidakko. Valo vauhdissa.

Radan loppuksi hypätään/liu'utaan/liukastutaan veteen puoleentoista metrin korkeudelta.